

P-957 Ierusalime, cetate-mpodobită

4 le - ru - sa - li - me, ce - ta - te - m - po - do -

8 bi - tă Cu străzi de a - ur, ar - gint și cris -

12 tal, De pe pă - mânt al meu dor se ri -

16 di - că, S-a-jung la Ti - ne, să scap de ori - ce

Refren

20 rău Aș vrea s-a-jung la Ti - ne Să

24 scap de-ori-ce sus - pi - ne Și să mă uit la fru - mu - se - ția

29 Ta Că tot ce-i pe pă - mânt es - te goa-nă du-pă

vânt Și nu pot să-mi gă - sesc fe - ri - ci - rea

P-957 Ierusalime, cetate-mpodobită

1 Ie-ru-sa-li-me, ce-ta-te-m-po-do-bi-tă
Cu străzi de a-ur, ar-gint și cris-tal,
De pe pă-mânt al meu dor se ri-di-că,
S-a-jung la Ti-ne, să scap de ori-ce rău

Refren:

Aș vrea s-a-jung la Ti-ne
Să scap de-ori-ce sus-pi-ne
Și să mă uit la fru-mu-se-țea Ta
Că tot ce-i pe pă-mânt es-te goa-nă du-pă vânt
Și nu pot să-mi gă-sesc fe-ri-ci-rea.

2 .Aș vrea să văd porțile ferecate
Ce n-au asemănare pe pământ,
Și ziua-n care vor fi descuiate
Să intre pe ele poporul cel sfânt.

3 .Aș vrea să văd pomul vieții în care
Cu-atâte roade cum stă împodobit,
Și râul vieții cu apele limpezi
De-a lungul cetății curge liniștit .

4 Aș vrea să văd pururi a Ta splendoare
Să umblu pe-ntinsul tău minunat
Și să rămân pe vecie cu Tine
Privind într-una pe-alesul Împărat.